

रुद्रग

“अन्यापदेशविनिवेशविद्गम्भुद्धि-
श्रीभावसंहनरसंहनियोगयोगन् ।
सम्याहितो विविधभावविकासभाजी
प्रीते भृशं भवतु भावविलास एषः ।
सहुगानां सुसुद्देश रुद्रेण यथिता गुणैः ।
कण्ठस्या शीकमालैं केर्ता न कुरुते श्रियम् ।
विद्वाचिलासुपूत्रस्य न्यायवाचस्यतेरियम् ।
काशालापविद्गम्भानां सुदं निर्मातु निर्मितिः॥”
रुद्रकवचं, खौ, (रुद्रस्य कवचम्) शिवनाम-
सम्मुद्रेन सन्वेष्टाङ्गरुद्रकम् । यथा,—
“वस्त्वामि रुद्रकवचमादं प्राणस्य रुद्रेणम् ।
अहोरात्रं महादेव रक्षार्थं देवनिर्मितम् ॥
ॐ रुद्रो मासयतः पातु एष्टतः पातु शङ्करः ।
कपर्हौं इच्छये पातु वामपार्श्वं तथा हरः ।
शिवः शिरो मे च पातु ललाटे नीललोहितः ।
नेत्रयोरुच्चनकः पातु सुखे पातु महेश्वरः ।
कर्णयोर्नासिकायाच्च जिङ्गयां शम्भुरथयः ।
श्रीकर्णस्तु गणे पातु वाङ्गोः पातु पिण्डाकष्टक् ।
हृष्टयं मे महादेव ईश्वरसु तथोरेतम् ।
नाभौ कुचौ किंत्याने पातु सर्वे प्रजापतिः ।
ऊरु जान महादेवः पादो पातु महेश्वरः ।
सर्वं रुद्रेण भूतेष्वः सर्वगाचार्ययत्रः ।
परशुं शूलखडाङ्गं दिव्याकं रौद्रमेव च ।
नमस्काराय देवेशं रच मां जगदीश्वरः ।
रुद्रोभ्यो यशोरुद्राभ्यो रोगधोकार्णवेषु च ।
पापेभ्यो नरकेभ्य चाहि मां भक्तवत्सल ।
जन्म न्द्रुत्युर्जरा याधिः कामः क्रोधः श्रमी
इमः ।
लोभमोहमदासापि यजन्तु सुनेश्वर ।
त्वं गतिस्त्रं मतिस्त्रे त्वं त्रुहित्वं परायणः ।
कायेन मनसा वाचा त्वयि भक्तिं द्वासु ते ।
इन्द्रेतद्रकवचं प्रतः पापनाशनम् ।
महादेवप्रादेन दुर्ब्रासः परिकीर्तिम् ।
न तस्य पापेष्वैश्च भयं तस्य न विद्यते ।
प्राप्नोति सुखमारोग्यं पुण्यमात्रप्रवचनम् ।
पृथग्यार्थं लभते पुत्रं धनार्थं लभते धनम् ।
विद्यार्थं लभते विद्यां मोक्षार्थं सोक्षमाप्नु-
यातु ॥
देहे चेदं हृदि न्यस्य शिवकर्णो भवेश्वरः ।
सुखते सर्वपापेभ्यो रुदलोकं स गच्छति ॥”
इति रुद्रद्युरुद्राये रुद्रकवचं समाप्तम् । इति
तत्त्वाराः ॥

रुद्रगः, पुं, (रुद्रस्य गणः) शिवपापेदस्मृहः ।
यथा,—
“अपरे रुद्रनामानो जटाचन्द्राहृमङ्गिताः ।
देवेन्द्रस्य नियोगेन वर्तन्ते चिदिवे चदा ।
तेऽपि संख्या चैकोटिस्ते सर्वे वलवत्तराः ।
कर्वन्ति हि सदा सेवा हरस्य सततं गणा ॥
विस्मयन्ति च प्रापिधान् शर्मिधान् पालयन्ति
च ।

अग्रुद्धन्ति सततं धृतपाशुपतवतान् ।
विष्णुपूत्रं सततं हन्ति योगिनो प्रयत्नानाम् ।

ब्रह्मिंश्चत्कोट्यच्चैव हरस्य सकला गणाः ॥
वराहगणनाशार्थं हिताय जगतां तथा ।
भङ्गरस्याथ सेवाये सप्तयन्ना इमे गणाः ॥”

इति कालिकापुराणे २६ अध्यायः ॥

रुद्रचर्णी, खौ, (रुद्रा चर्णी) रुद्रायामलोत्त-
देवीमाहात्म्यम् । यथा । “अस्य चकिका-
महामलस्य महारुद्र ऋषिरुद्रुप् वृद्ध-
चकिका देवता रुद्रचर्णीजपे विनियोगः । ॐ
नमः चकिकायै ।

शैशङ्कर उत्तराच ।

चकिकां हृदये न्यस्य सारं यः करोत्यपि ।
अनन्तफलमाप्नोति देवि चर्णीप्रसादितः ।
रविवारे यदा चर्णीं पठेदागमसम्भातम् ।
नवादृतिफलं तस्य जायते नाचं संश्येः ।
चोमवारे यदा चर्णीं पठेद्यस्तु समाहितः ।
सहस्राइतिपाटस्य फलं जानीहि सुब्रते ।
कुञ्जवारे जगहात्रि पठेद्यामलसम्भातम् ।
शतादृतिफलं तस्य युधे लक्षफलं भवेत् ।
गुरौ यदि महामाये लक्ष्यमपलं भ्रुवम् ।
पृक्के देवि जगहात्रि चर्णीपाठेन शङ्करि ।
चैव तुक्षफलं इर्गे यदि चर्णीं समाहितः ।
शतिवारे जगहात्रि कोशादृतिफलं भ्रुवम् ।
अतएव जगहात्रीं यस्य चर्णीं समभ्यसेत् ।
स धन्यस्य कृतार्थं राजराजाधिपो भवेत् ।
आरोग्यं विजयं सौख्यं वृक्षरुद्रप्रदालकम् ।
पठनाच्छ्रवणाचैव जायते नाचं संश्येः ।
धनं धानं प्रवालस्य वृक्षरुद्रविभूषितम् ।
चर्णीसरथमाचेष्टा कुर्यात् सर्वं महेश्वरः ।
ॐ वौरुचर्णी महाचर्णी चर्णहुक्षरित्विकर्णी ।
चर्णवक्ता महामाया महादेवविभूषिता ।
चर्णवक्ता इत्यपि पाठः ।

रक्तहना वरारोहा महासुरविमहिनी ।
तारिणी जननी दुर्गा चकिका चक्षुविक्रमा ।
गुह्यकाली जगहात्री चर्णी च यामलोद्धवा ।
भग्नानवासिनी देवी वौरुचर्णी भवानका ।
श्रिवा धोरा रुद्रचर्णी महेश्वरमभूषिता ।
जाङ्गवी परमा कृष्णा महाचिप्रसुन्दरी ।
विद्वा शीपरमा विद्वा चर्णी च वैरमहिनी ।
दुर्गे दुर्गा श्रिवा धोरा चर्णहनी प्रचकिका ।
महेश्वी वगला देवी भैरवी चर्णविक्रमा ।
प्रमथेभूषिता कृष्णा चासुका सुखमहिनी ।
रथघण्टा चर्णवण्टा रथणामवरप्रदा ।

तारिणी भद्रकाली च श्रिवा धोरा भवानका ।
विष्णुप्रिया महामाया नन्दगोपद्वृद्धवा ।
मङ्गला जननी चर्णी महाकुहु भयङ्गरी ।
विमला भैरवी विद्वा जातिरुपा मनोहरा ।
दृष्णा विद्वा कुधा माया शक्तिरुपा मनोहरा ।
तस्ये देवे नमस्तस्ये सर्वरूपेण संस्थिता ।
प्राप्तिरुपा जातिमाया निदारुपा महेश्वरी ।
या देवी सर्वभूतेषु सर्वरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्ये नमस्तस्ये नमो नमः ।
एतां चर्णीं जगहात्रीं त्राप्तस्यु बदा पठेत् ।

नायस्तु पाठको देवी पठने ब्रह्महा भवेत् ।
नारादः पाठकच्चैव कैलासे रवभूषिते ।
वैकुण्ठे ब्रह्मलोके च देवराजपुरे श्रिवे ॥
यः इद्योति धरायाच्च सुखते सर्वेषातकैः ।
ब्रह्महव्या च गोहव्या खौव्योऽवपातकम् ।
तत् सर्वं पातकं दुर्गे मातुर्गमनपातकम् ।
शश्रगमनपाप्य यत् कन्यागमपातकम् ।
सुत्खौगमनच्चैव यत् यत् पापं प्रजायते ।
परदारकतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ।
जन्मज्ञान्तरात् पापात् गुरुहव्यादिपातकात् ।
सुखते सुखते देवि गुरुपत्रोद्धु सङ्घमात् ।
भवन्ता वचसा पापं यत् पापं ब्रह्महिंसने ।
मिथ्याच्चैव यत् पापं तत् पापं नश्यति चर्णात् ।
अवर्णं पठनच्चैव यः करोति धरातते ।
स धन्यस्य कृतार्थं राजराजाधिपो भवेत् ।
यः करिष्यत्ववत्तां च रुद्रायामलचकिकाम् ।
पापेतते: समायुक्तो रौरवं नरकं ब्रेते ।
अश्रहा ये प्रकुर्वन्ति ते च पातकिनो नराः ।
रौरवं रक्तकुण्ठस्य क्षमिकुण्ठं भलस्य वे ।
शुक्रस्य कुण्ठं खौरकं यान्ति तेष्यचिरेण वे ।
ततः पिण्डग्नेः साहं विहायां जायते हमिः ।
शङ्गु देवि महामाये पठेत् चर्णीं शङ्गुव्योपि ।
गद्याच्चैव यत् पुण्यं काश्यां विशेषरायतः ।
प्रथागे सुखनच्चैव हरिदारे हरेण्यहे ।
तुलं पुण्यं भवेद्यैव सदां इर्गे शिवे रमे ।
चिगदायां चिकारां चैव यत्पुण्यं शङ्गु प्रिये ।
तत्पुण्यं तत्पुण्यं तत्पुण्यं तत्पुण्यं ।
भवानी च भवानी च भवानीत्युच्यते बुधे ।
भक्तारसु भक्तारसु भक्तारः केवलः श्रिवः ।
वाङ्मो चैव जगहात्री वरारोहे भक्तारः ।
प्रेतवद्विविश्वेश भक्तारः प्रेतवत् सदा ।
आरोग्यं जयं दुखनाशनं सुखवैनम् ।
धनं पुत्रं जयारोग्यं कुण्ठं गलितनाशकम् ।
चर्णाङ्गरोगाम्युच्यते दहरोगाहि पार्वति ।
सत्यं सर्वं जगहात्रि महामाये श्रिवे रमे ।
चर्णे चर्णे महाचर्णे चर्णिकै याधिनाशिनि ।
मन्दे दिने महेश्वानि विशेषफलदायिनी ।
संख्युक्तात् प्रसुत्येत भक्तां चर्णीं शङ्गुतिः ।
त्राप्तां चर्णात् प्रसुत्येत भक्तां चर्णीं शङ्गुतिः ।
मङ्गलं मङ्गलं चर्णं मङ्गलं जयमङ्गलम् ।
भवेत् पुत्रपौत्रादिकन्यादायादिभिर्युतः ।
तत्प्रदानाच्च निधने काले विश्वामायुषात् ।
महादानोऽप्यत्यं पुण्यं तुलाहिरण्यके यथा ।
चर्णीश्चर्णमाचेष्टा पठनाद्वाक्षाण्डीपि च ।
निर्बाक्षमेति देवेशि महासुखयनं हि तत् ।
सर्वच विजयं याति अवलाद्यहृदोषतः ।
सुखते सर्वपापेभ्यो राजराजाधिपो भवेत् ।
महाचर्णो श्रिवा धोरा भयानकवरप्रदा ।
काली च कमला विद्वा महोरगविमहिनी ।
गुह्यचर्णी वौरुचर्णी चर्णीं चैलोकादुर्लभा ।
देवाणां दुर्बलं चर्णीं चर्णविद्वान्तर्मिनी ।